

Sångerna och deras känsliga tolkningar i huvudrollen

TEATER | Turun Sanomat 03:30

Jason Robert Brown: The Last 5 Years, Åbo svenska teater, översättning Linnea Sjunnesson och Fredrik Fischer, regi Markus Virta, kapellmästare Ralf Nyqvist, scenografi och dräkter Lotta Nilsson, ljusplanering Jouni Haavisto, ljud Olli-Pekka Lepovuori, smink och peruk Sabina Segerström, premiär 13.9 på stora scenen.

Det bästa med Jason Robert Browns (f.1970) musikal *The Last 5 Years*, som han komponerat och skrivit texterna till, är musiken och sångerna. I det genomkomponerade relationsdramat hörs vackra melodier och överraskande variationer, som ger föreställningen en egen, oförutsägbar rytm.

Stämningarna i musiken följer på ett förfinat sätt händelserna i dramat. Man kan höra influenser av bl.a. jazzgroove, pop-rock, latinomusik, klezmer och klassisk musikalmusik.

The Last 5 Years uruppfördes i Chicago 2001, i Finland sågs den första gången tio år senare på Tampereen Työväen Teatteri.

Brownin sägs ha inspirerats till musikalerna av sitt första äktenskap, som gick på grund. Berättelsen beskriver relationen mellan en ung kvinna och en ung man från det första kärleksruset till skilsmässan samt de karriärdrommar och -realiteter som påverkar förhållandet.

I början av förhållandet är Jamie just på väg att debutera som författare. Här börjar hans bana uppåt. Cathys karriär som skådespelare vill i sin tur inte komma igång alls, men hon vill heller inte ge upp allt för att bara vara sin mans fru och musa. Följderna är alla konventioner som hör till ett olyckligt förhållande: tävlingsmentalitet, anklagelser, kontroll, otrohet, försvarande av egna sanningar, stolthet på gränsen till självgodhet, självömkan, bitterhet.

Fast berättelsen i all sin vanlighet är nästan besvärande realistisk fräschar den dramaturgiska formen upp helheten. Bägge aktörerna är på scen under hela föreställningen och berättar turvis om sin syn på förhållandet.

Där Jamie går från början till slut inleder Cathy från slutet och går mot inledningen. Bara halvvägs in, när förlovningsringarna ska utbytas, träffas paret i samma tid och på samma plats.

I Markus Virtas regi på Åbo svenska teater träffas Jamie och Cathy femton år efter att förhållandet tagit slut och minns det än en gång. Allting utspelas i ett arkiv eller i en rättssal, där orkestermedlemmarna (Ralf Nyqvist, Katariina Sallinen, Matti Moilanen, Juha Keskinen, Ari Kataja) sitter som ett slags domarkollegium.

Sångerna, som främst är solonummer, är rytmiskt utmanande och kräver ett brett omfång. Anna-Maria Hallgarn som Cathy och Alexander Lycke som Jamie klarar sina uppdrag fint, vilket inte lär vara någon överraskning för dem som sett de två på scen tidigare, t.ex. i ÅST:s *Jesus Christ Superstar*. De sjungande skådespelarna fyller på ett trovärdigt sätt sina sånger med hela den känslomässiga berg- och dalbana som Jamie och Cathy får åka i.

För dem som väntar sig typiska musikalaktiga massscener och visuella ymnighetshorn kan föreställningen bli en besvikelse. Scenografin och dräkterna är vardagliga, vilket å andra sidan ger utrymme och musikens kraft och mångfald.

Rättssalen som byggts upp på scen ger först ett statiskt intryck, men detta bryts på ett roligt sätt när olika små ting börjar dyka upp ur arkivlådorna, små ting som likt åsnebygggor leder från händelse till händelse.

ANNINA KARHU